

EN BEMÆRKNING OM DEN FÆRØISKE SKÆRPIBER

(*ANTHUS PETROSUS KLEINSCHMIDTI* (HARTERT)).

AF

A. CHRISTIANI.

Da Hartert i »Die Vögel der paläarktischen Fauna« i 1905 beskrev sin *Anthus spinoletta kleinschmidti*, opkaldte han denne geografiske Race til Ære for Pastor Kleinschmidt »der zuerst auf die Unterschiede aufmerksam machte«, idet han henviste til en Notits i Naumann, Naturg. Vög. Mittel-Europas«, III. 1900, p. 81.

R. Blasius skriver i denne Notits:

»Kleinschmidt teilt mir folgendes mit: »Meines Erachtens ist eine solche subspezifische Trennung wohl berechtigt. Ich erhielt kürzlich zwölf Strandpieper, sämtlich im Mai gesammelt, von den Faröerinseln. Sie zeigen die Färbung des Winterkleides und dazu auffallend starke Fleckung, sodass sogar die Frage nach einem etwaigen Unterschiede zwischen den englischen und den Faröervögeln zu beantworten bleibt.«

Mange Aar før Kleinschmidt har imidlertid vor Landsmand J. C. H. Fischer været opmærksom paa, at den færøiske Skærpiber er forskjellig fra de andre Skærpibere; han synes, i Overensstemmelse med Datidens Opfattelse, at være tilbøjelig til at betragte den som en ny Art, men Mangel paa Materiale forhindrer ham i at gennemarbejde Sagen. I Journ. f. Ornithologie Jahrg. IX. 1861. pag. 432—33 fastslaar han, at den er Standfugl, og udtaler derefter: »Zu einer gründlichen Untersuchung von Individuen, welche zu einer so schwierigen Familie gehören, fehlt mir inzwischen ein hinlänglich umfassendes Material. So weit ich darüber zu urtheilen vermag, steht der besprochene Vogel dem *Anthus rupestris* am nächsten, aber er ist ohne Zweifel nicht wenig grösser, die Eier sind gleichfalls bedeutend grösser.

Da es mir von Interesse scheint, diesen Vogel mit den anderen bekannten, wenn auch noch bestrittenen europäischen *Anthus*-Arten zu vergleichen, so weiss ich nichts Besseres zu thun, als meine Exemplare einem Ornithologen zur Disposition zu stellen,

welcher das nöthige Material zu einer Vergleichung besitzt und letztere anzustellen gesonnen sein möchte.« —

Senere (i 1872) har ogsaa Henry W. Feilden i The Zoologist udtalt sig herom, idet han samtidig gør opmærksom paa de færøiske Skærpiberes stærkere Farvning.

Knud Andersen, som i Vid. Medd. Nath. Foren. for 1898 henviser til disse Fischers og Feildens Bemærkninger, hævder dog, at han hverken i Farve eller Størrelse kan skelne de færøiske Skærpibere fra hvad han kalder »almindelige Skærpibere.«

Saaledes stod Sagen, da Kleinschmidt kom med den ovenfor anførte Udtalelse, og Hartert gør derfor ikke Ret, naar han tilskriver Kleinschmidt Æren af først at have gjort opmærksom paa Forskellen mellem den færøiske og de andre Former af Skærpibere. Den første var Fischer.

Harterts Beskrivelse af Racens Efteraarsdragt stemmer ganske overens men en Serie Skind fra Nolsø i min Samling; men naar han skriver: »Frühlingskleid ganz wie das Herbstkleid, nur der Schnabel ganz schwarz«, maa det bemærkes, at han der gør sig skyldig i en lille Unøjagtighed. Som allerede Knud Andersen har gjort opmærksom paa, afbleges den varme, gulbrune Farve, som Fuglens Underside viser i Efteraarsdragten, ganske betydeligt i Løbet af Vinteren; paa de fleste Skind er saaledes Struben graahvid i April imod gulbrun om Efteraaret, og et enkelt Skind i min Samling, mærket ♂ 6. April 1920, Nolsø, viser ogsaa en svag men tydelig Vinfarve paa Struben.

Næbbets Farve er paa samtlige Vaarfugle helt sort som paa *Anthus petrosus schiøleri*.